

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

SPRE NOI CULMI ALE PROGRESULUI ÎN PATRIA NOASTRĂ

Poporul nostru a luat cunoștință, cu entuziasm, de conținutul celor două documente adoptate de Plenara C.C. al P.M.R. din 31 mai—2 iunie a.c.: Proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970 și Proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. cu privire la valorificarea surselor energetice și electricizarea țării în perioada 1966—1975. Aceste documente de însemnătate istorică constituie un program vast, științific și mobilizator al operei de construcție socialistă în patria noastră, program care însușește masele la activitate rodnică pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor trasate de partid.

Toate prevederile din proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. se caracterizează prin realism profund, fundamentare științifică riguroasă. Ele sînt așezate pe temelia trainică a înfăptuirilor de pînă acum, pe marile succese dobîndite de poporul nostru în realizarea sarcinilor planului de șase ani. Cît de importante sînt aceste înfăptuiri rezultă chiar din enunțarea simplă a cîtorva cifre.

Așa cum se vede din cele arătate în proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea economiei naționale pentru perioada 1966—1970, producția industrială globală a țării noastre este de 2,24 ori mai mare față de anul 1959, și este de 9,5 ori mai mare decît în 1938. În anii șesenalului, producția agricolă a crescut, asigurînd aprovizionarea populației cu produse agro-alimentare și industria cu materii prime, precum și fonduri de rezervă și export. În anii 1960—1965 se realizează un volum de investiții de peste 193 miliarde lei — cu cca. 13 miliarde lei mai mult decît era prevăzut în Directivele Congresului al III-lea P.M.R. din 1960, asigurîndu-se, în felul acesta, dezvoltarea bazei tehnico-materiale a economiei noastre.

Pe harla patriei au apărut în anii planului de șase ani noi complexe industriale, moderne: Combinatul petrochimic Brazi, Grupul industrial Brăila, Combinatul de îngrășăminte chimice din Piatra Neamț etc. Sînt în construcție: marele combinat siderurgic din Galați, Combinatele chimice din Craiova, Tr. Măgurele, Tg. Mureș, Uzina de aluminiu de la Slatina, hidrocentrala „Gheorghe Gheorghiu-Dej” de pe Argeș și altele.

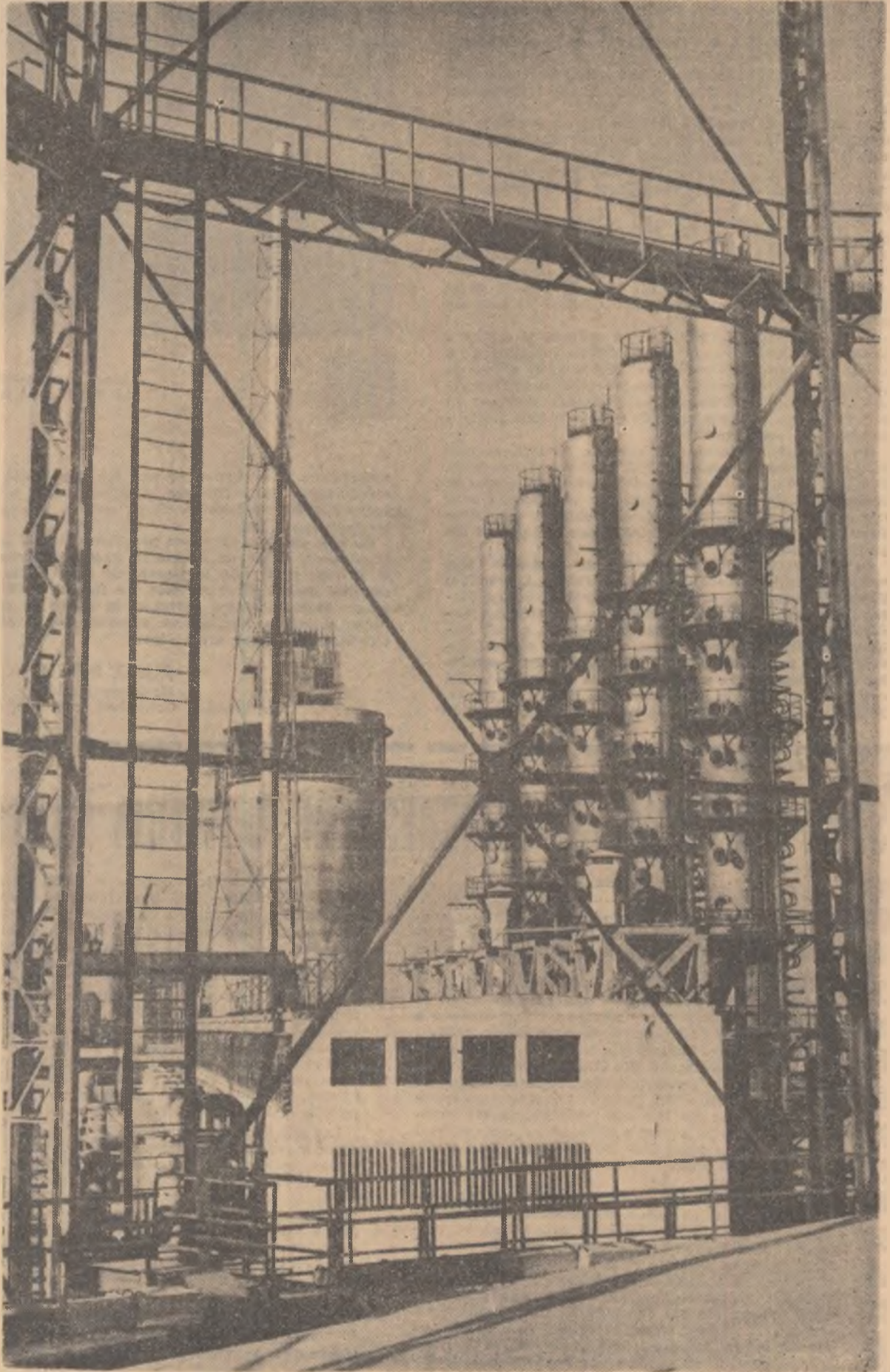
Concomitent cu succesele economice dobîndite în industrie, agricultură, transporturi, au fost obținute progrese însemnate și în domeniul vieții sociale în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Toate aceste realizări întăresc încrederea oamenilor muncii din patria noastră în forțele lor și sînt un puternic imbold pentru mersul nostru înainte, pentru îndeplinirea sarcinilor planului economic de cinci ani și a planului de zece ani de dezvoltare a energiei.

Trasînd sarcinile de bază ale viitorului plan cincinal — 1966—1970 — și a planului de zece ani pentru dezvoltarea energiei, proiectele de Directive oglindesc în mod fidel continuarea neabătută și în viitor a politicii de industrializare socialistă dusă de partidul nostru, politică fundamentată pe învățătura marxist-leninistă aplicată în mod creator la condițiile concrete ale țării noastre. În cadrul industrializării socialiste se pune și în viitor accentul pe creșterea cu prioritate a producției mijloacelor de producție, concomitent cu sporirea și perfecționarea bunurilor de consum. În această direcție se prevede ca în 1970 producția mijloacelor de producție și cea a bunurilor de consum să fie sporită cu circa 70 și respectiv 60 la sută față de anul 1965. Un mare accent se pune pe asigurarea unei baze cît mai largi de materii prime pentru industria noastră, prin atragerea unor noi resurse în circuitul economic. În acest scop, cercetările geologice vor fi îndreptate în anii următori, în primul rînd, spre sporirea rezervelor de țitei, gaz metan, minereuri neferoase și altele. În ceea ce privește zăcămintele de cărbuni, activitatea geologică va urmări îndeosebi creșterea rezervelor industriale.

Viitorul plan cincinal va marca o nouă și importantă creștere a producției în industria petrolului, a gazului metan, a producției de energie electrică și termică, în industria cărbunelui, în siderurgie, în industria ușoară etc. Așa de pildă, în anul 1970, industria siderurgică va produce circa 4,1 milioane tone fontă, 6,3 milioane tone oțel, 4,4 milioane tone laminare. Vor spori simțitor cantitățile de îngrășăminte chimice puse la dispoziția agriculturii.

Deosebit de important pentru dezvoltarea economiei noastre naționale este lărgirea bazei energetice. În acest sens, proiectul de Directive cu privire la valorificarea surselor energetice și electri-

Combinatul chimic din Craiova: aspect al fabricii de acid azotic.

ficarea țării prevede printre altele valorificarea mai intensă a resurselor hidroenergetice ale Dunării și a cursurilor interioare de apă, utilizarea energiei nucleare pentru producerea de energie electrică și termică. De asemenea se prevede ca în perioada 1966—1975, să se electrifice anual cel puțin 1 000 de sate, astfel ca electricizarea întregii țări să fie practic terminată în anii 1972—1973.

Un loc important în proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea economiei naționale în anii 1966—1970 ocupă prevederile referitoare la dezvoltarea agriculturii. În această perioadă se va proceda la mobilizarea susținută a rezervelor și posibilităților existente în agricultură. În producția vegetală, obiectivul principal revine producției de cereale, în special grâu și porumb. Va crește de asemenea producția plantelor tehnice necesare industriei. În zootehnie se prevede sporirea substanțială a numărului de animale.

Creșterea producției vegetale se va obține în principal prin sporirea producției la hectar, folosirea semințelor din soiurile cele mai productive și a unor cantități mai mari de îngrășăminte chimice și antidăunători, prin extinderea irigațiilor și a altor lucrări de îmbunătățiri funciare. Energia electrică va

● In pag. a 2-a

● Cinstirea Muncii

● In pag. a 3-a

● Exemplul viu al comuniștilor

● In pag. 4—5

● Pe calea mărețelor realizări

CINSTIREA MUNCII

După terminarea prașilei a întâia la sfecla de zahăr și floarea-soarelui, într-o duminică de mai, am fost invitați la cămin la o seară culturală închinată brigăzii a V-a, condusă de Florică Petcu. Sala căminului cultural, împodobită cu flori, era plină de lume. În rîndurile din față se aflau Gheorghe Bădea, Maria Drăghici, Ioana Diaconu și alți fruntași din brigada a V-a.

În acea seară tovarășul inginer Traian Penciu ne-a arătat ce realizări am obținut în campania agricolă și care sînt sarcinile noastre de viitor, după care brigadierul Ionică Petcu ne-a împărtășit din experiența muncii sale cu oamenii din brigadă. Au mai vorbit și alți fruntași.

La sfîrșit am avut o surpriză plăcută: un program artistic. Floarea Străchinuță, Elena Lovru și Marin Marcu au cîntat cîteva melodii preferate de fruntași. Deși nu mă număram printre cei sărbătorii, mărturisesc că în timpul manifestării am avut emoții ca și în toamna trecută, cînd a fost cinstită și brigada noastră.

Seara culturală, despre care vă vorbesc și care s-a ținut cam la începutul campaniei de întreținere a culturilor, a fost atît pentru cei din brigada a V-a cît și pentru ceilalți membri ai cooperativei noastre agricole un imbold de a munci mai bine, mai cu spor, de a face la timp lucrările agricole și de a obține producții sporite în acest an.

La căminul cultural din comuna noastră au mai avut loc asemenea manifestări dedicate fruntașilor. După cite îmi aduc aminte, prin martie, am asistat la sărbătorirea fruntașilor din sectorul zootehnic. Cu acest prilej i-am ascultat pe Marin Dobre, pe Gheorghe Bildea și Atanase Barbu vorbind despre felul cum îngrijesc ei animalele.

În cooperativa noastră agricolă de producție sînt mulți fruntași. Titu Sofrone din brigada I, Dumitru Sisoie din brigada a IX-a, Marin Sisoie și Stoica Ștefan de la legumicultura, sericicultoarele Valentina Tudorică și Niță Lucia ca și crescătorele de păsări Valentina Delcu și Lița Diaconu, sînt cîțiva din cei îndrăgiți și respectați de toți sătenii. Adeseori numele lor sînt pomenite în conferințe și la alte manifestări culturale sau apar în articolele de la gazeta de perete. Mulți fruntași sînt invitați să vorbească și la stația de

Elanul și entuziasmul caracterizează dansurile făgărășene. Iată un moment din dansul „Ca la noi ca la Drăguș” în interpretarea formației căminului cultural din Drăguș-Făgăraș.

radioficare. De curînd, la una din emisiunile locale, crescătoreea Lița Diaconu a arătat cum a izbutit, împreună cu celelalte două, să reducă procentul de mortalitatea la pui.

De cite ori asist la vreun program cultural închinat fruntașilor, citesc un articol la gazeta de perete sau le privesc portretele la panoul de onoare din curtea sediului cooperativei agricole, de fiecare dată simt o mare bucurie pentru faptul că la cei 50 de ani am ajuns să trăiesc zile în care oamenii sînt răsplătiți și cinstiți după faptele muncii lor.

AUREL PETCU

țaran cooperativ

din comuna Grojdibod, regiunea Oltenia

SPRE NOI CULMI ALE PROGRESULUI ÎN PATRIA NOASTRĂ

(Urmare din pag. 1)

fi mai intens folosită în producția agricolă și zootehnică. Va spori mult numărul specialiștilor cu pregătire superioară și tehnică în agricultură precum și al mecanizatorilor.

Realizarea programului de dezvoltare a economiei naționale face necesară — așa cum se arată în proiectul de Directive — sporirea corespunzătoare a capacităților de transport pe căile ferate, auto, a flotei maritime și fluviale și a transporturilor aeriene.

Proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970 prevede de asemenea sporirea investițiilor din fondurile centralizate ale statului, urmînd ca în perioada 1966—1970 suma acestora să se ridice la circa 250—260 miliarde lei (în prețurile anului 1963) din care în agricultură — circa 35 de miliarde lei.

Pentru promovarea tehnicii avansate și dezvoltarea cercetărilor științifice, dezvoltarea învățămîntului, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității produselor, sporirea venitului național și ridicarea nivelului de trai al populației se prevăd de asemenea sarcini și posibilități însemnate. Venitul național, de pildă, va crește în această perioadă cu un ritm mediu anual de circa 7 la sută, iar salariul real va fi în 1970 cu 20—25 la sută mai mare față de nivelul anului 1965.

În domeniul culturii se vor construi noi așezăminte de artă, cinematografe, cluburi, case de cul-

tură, se vor dezvolta televiziunea și radiodifuziunea. În perioada 1966—1970, investițiile pentru așezămîntele culturale vor crește cu aproape 70 la sută, iar cheltuielile bugetare — cu circa 23 la sută. Se va dezvolta baza materială a culturii fizice și sportului. Se vor acorda fonduri sporite pentru ocrotirea sănătății și se vor depune în continuare eforturi pentru îmbunătățirea asistenței medicale care va deveni mai operativă și mai eficientă.

Înfăptuirea obiectivelor planului cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe perioada 1966—1970 și a planului de zece ani de valorificare a surselor energetice și electrificarea țării va însemna un nou și important pas înainte în creșterea potențialului economic al țării noastre.

Partidul și statul nostru pun la îndemîna țărănimii muncitoare mijloace tehnice tot mai multe și mai bune, specialiști și mijloace necesare sporirii producției vegetale și animale. Folosind cu pricepere și chibzuință aceste posibilități, țărănimia noastră are datoria patriotică de a munci cu însuflețire pentru sporirea recoltelor, pentru mai buna gospodărire a mijloacelor de care dispune, pentru sporirea fondului obștesc, sursa cea mai sigură și permanentă de ridicare a veniturilor și a bunăstării sale.

Poporul român este convins că importante obiective înscrise în proiectele de Directive vor fi îndeplinite cu succes, iar pentru atingerea acestui țel își va consacra toată inițiativa și puterea lui de muncă.

Notă de lectură

Ștefan LUCA

MOȘTENIREA

În orice încercare de inovație, deci și în romanul *Moștenirea* de Ștefan Luca, dăinuiește un mugure făgăduitor. De aceea, citindu-l, noi n-am reținut decît ceea ce am găsit că trebuie să fie subliniat ca un bun cîștigat.

Autorul descrie în prima parte cu o remarcabilă finețe analitică, lupta moștenitorilor lui Toader Nistor. De aici, decurge psihologia meschin-hrăpărească a feciorilor ce se reped să apuce care poate mai repede niște lucruri casnice vechi, deteriorate, absolut fără nici o valoare practică. Ar fi fost fără îndoială foarte

interesant dacă Ștefan Luca ne-ar fi creat și niște personaje fundamentate pe contrastul dintre amploarea absurdă a dorinței de a acapara și micimea meschină a obiectelor disputate. Dar atît Victor Nistor cît și fratele lui, Sabin, moștenitorii cei mai înverșunați, nu depășesc sub nici un raport lucrurile ruginite pentru care se ceartă și-și aruncă în față cuvinte grave.

Modul de tratare folosit de Ștefan Luca pare cel mai interesant: introducerea în lanț a persoanelor de-a lungul romanului. Aceasta ar fi fost,

în adevăr, o inovație epică, dacă autorul ar fi creat un capitol final, în care toate persoanele să-și dezvăluie identitatea și sensul. Nici Cornelia Nistor, măritată cu incorectul Buț și nici docto-

rul Pavel Danciu nu puteau fi decît ceea ce sînt din nefericire, adică niște biete nume ale unor presupuse fapte. Ștefan Luca a întrevăzut un drum epic foarte interesant, dar n-a mers cu consecvență pe el.

Dar făcînd bilanțul lecturii, nu putem să nu subliniem apărarea caldă, patetică a țaranului, pe care Ștefan Luca o rostește atît de răspicat. Scena din tren (pag. 90—93) este vie și actuală. Analiza nuanțată a conflictului dintre membrii familiei lui Toader Nistor este o reușită a autorului. În special în prima sa parte, narațiunea este convingătoare, atmosfera autentică. Există numeroase pagini în romanul *Moștenirea* care merită să fie citite și recitate, deoarece cuprind adevăruri din viață ce nu trebuie uitate.

F. M.

Căminele culturale din raionul Medgidia

găzduiesc numeroase manifestări ce au ca temă lupta pentru întărirea economică a cooperativelelor agricole de producție. Printre aceste manifestări se numără la loc de frunte „Seara cultural-distractivă pentru tineret”.

Foarte plăcută spectatorilor, această manifestare a fost organizată pentru prima oară în decembrie trecut, la căminul cultural din comuna Mircea Vodă. Ea a cuprins un concurs „Cine știe cîștigă”, cu întrebări privind cifrele planului de producție, un scurt interviu despre participarea tineretului la muncă (luat de directorul căminului cultural secretarilor comitetului comunal U.T.M. și organizației U.T.M. a cooperativei agricole) și rubrica „Știați că?” la care au fost popularizați fruntași în producție ca utemistul Sburan Constantin, cu 600 zile-muncă efectuate în 1964 și venituri în valoare de 16 200 lei.

„Seara cultural-distractivă pentru tineret” s-a încheiat cu jocurile „Pescuitul mărunții” și „Dansul merelor”, prevăzute, ca și concursul „Cine știe cîștigă”, cu premii. Din decembrie trecut și pînă astăzi, această manifestare, deopotrivă instructivă și plăcută, a mai făcut sălji pline la Satu Nou, Lumina și Murfalău.

Țăranii cooperatori din raionul Medgidia au îndrăgît repede și o altă manifestare cultural-educativă: procesele cinematografice. Acestea se desfășoară ca și procesele literare, cu deosebire că debaterile alternează cu prezentarea celor mai importante secvențe din film. Asemenea procese, la care se înregistrează o mare afinență de spectatori, au fost organizate, de la începutul anului și pînă astăzi, pe marginea filmelor românești „Comoara din Vadul Vechi”, „Strălnul” și „Pădurea spinzuraților”.

În satul Țibrinu, care ține de comuna Tortomanu și are numai 40 de familii, a luat ființă o formație de teatru. Instrucție: învățătoarea din sat, Șerban Georgeta. Prima piesă prezentată: „Un iaz și-o poveste cu haz”.

C. ANATOL

EXEMPLUL VIU AL COMUNIȘTILOR

La sediul cooperativei din Vișina Veche-Corabia sînt trei drapele. Unul este cel de cooperativă fruntașă pe raion care a aparținut pînă anul trecut Isbicenilor. Cea mai tare cooperativă agricolă din raion, Isbiceni, le-a chemat pe celelalte la întrecere. Ea avea un atu: deținea drapelul. Dar după un an de zile, drapelul a ajuns, spre consternarea celor din Isbiceni, la Vișina Veche. Mai există un drapel de fruntaș în campaniile agricole și un al treilea care atestă că sînt primii în acțiunea de gospodărire a comunei. Ne-am înclinat în fața acestui triplu trofeu. Acum, bucuria că-l au se împletește cu grija de a-l păstra.

— N-o să vi-l ia înapoi Isbiceni?
— N-aș crede — replică cu orgoliu oltenesc, Marin Vrancea, președintele.

★

...Ședința cu brigadierii a fost scurtă. Parcă se continua o discuție începută de ieri, parcă o reluau de la jumătate sau de unde o lăsaseră, cu toate că de-abia intraseră și abia își pusese pălăriile pe masă. Ni se dezvăluiau, — le simțeam în cameră aduse de zdrăhonii aceștia, — cîmpul și fermele cu respirația lor largă de zi și noapte. Brigadierii sînt comuniști. Au fost aleși după criteriul: „cei mai buni în fruntea brigăzilor”. Sînt dintre cei care au îndrăgit și munca și studiul. Între brigăzi domnește atmosfera de întrecere. Umblă de colo, colo, același drapel roșu care duce după el speranțe, ambiții, dorința perfecționării, spiritul comunist de într-ajutorare. Și ceva mai cuprinzător care e și nervul întrecerii: emulația socialistă. Anul trecut, drapelul a fost la Vlad Gheorghe, de la brigada a V-a. Acum îl deține Crușoveanu Constantin.

MARIN VRANCEA
președintele C.A.P.

șoveanu Constantin. — „Mi-l luă”, spune Vlad și avea în voce și un dram de amărăciune. „Dar nu mă las”.

Gloria de a fi fruntaș nu-i numai o noțiune festivă. Ea înseamnă și o remunerare bănească mai bună. Brigada fruntașă încasează cea mai mare retribuție. Din felul cum vorbea Vlad mi s-a părut că se merge cite o dată și la concurență sau poate, mai rău, la adversitate. Dar tot el ne spulberă bănuielele. Astă-toamnă după ce a terminat primul culesul porumbului i-a dat brațe de muncă și atelaje lui Crușoveanu care mai avea încă de cules. Raționamentul lui Vlad a fost simplu și onest: „Dacă întîrzie Crușoveanu pierderile ne privesc și pe noi”. Crușoveanu i-a luat după cum se știe drapelul. A făcut-o loial, afirmîndu-se cu o producție mai mare. În schimb, brigada a V-a ar avea o scuză. Ea a avut semănată cu porumb din soiul local, cea mai mare suprafață.

— Ți-a dat „peste cap”, spune Vlad. Noi credem că dacă soiul acesta local ar fi fost atunci o persoană am fi gătit-o. În cîți ani s-a petrecut la el și la alții această schimbare radicală de opinie despre știința pămîntului? El a semănat primul în sectorul brigăzii, hibridi dubli de porumb și la început, i-a fost frică. Se gîndea la o producție ridicolă, neînstare să le plătească munca, la eventualele reproșuri ale oamenilor din brigadă. Asta, deși știau toți că soiul fusese experimentat de oameni încărungiți de erudiție, că era raionat și că surprize

TRAIAN BĂLUȚĂ
tehnician agronom

mari nu erau posibile. De citeva ori l-a oprit pe inginer: „Ce-i facem că nu crește neam!”. Dar în toamnă hibridul dublu bătuse toate soiurile din cultură.

★

...Însămîntatul din primăvara asta s-a terminat de mult. Au și făcut răritul și prășitul pe toată suprafața cultivată cu sfeclă. Au lucrat tot timpul în „ferestrele ploii” și asta le-a cerut să fie în alertă tot timpul. Dar alerta continuă. Pîndesc o zi cu soare pentru prășitul florii-soarelui și alta pentru al porumbului. I-au năpădit buruienile. Sînt îngrijorați, dar există diferite feluri de a-ți exprima îngrijorarea. La ei distingî fără greutate bucuria că nici o dată n-a fost griul mai puternic și mai promițător, că tind ca anul ăsta să se mai apropie cu un pas de visul lor de aur: o producție de 4 tone de grâu și de 7 tone de porumb boabe de pe fiecare hectar.

— Știți cum o veți realiza?

— (Ne răspunde președintele). Apa de irigare o avem la nas. Dar ea e sub cota medie și trebuie ridicată cu pompe mari. Le avem în proiect. Esențialul l-a lăsat la urmă. Anume: cum lucrează azi pămîntul oamenilor din Vișina.

Despre ce fel de oameni din Vișina e vorba? Pe semănători în primăvară au stat de veghe comuniști și șefi de echipă. Erau printre ei Nicolae Drăghici, Florea Coderie, Mircea Ion și alții. De semănat depinde pe jumătate soarta recoltei. De cei care stau pe semănătoare depinde calitatea semănatului. Minuitorul de pe semănătoare ascultă cîntecul clapeților și face asta încordat, fiindcă-l stînjenește tot timpul tractorul. Cînd tace un clapet, el dă semnal și oprește tot agregatul. Dacă tractoristul gonește depășind viteza semănatului îl temperează. Mecanizatorii sînt conștiințioși dar pe cite unul îl fură setea de hantri. Se vorbește de incidentul dintre Nicolae Drăghici și tractoristul Dumitru Chimiștea. „I-am spus o dată, de două ori că nu-i bine și dacă am văzut că se lovește de el vorba sa de perete l-am trimis cu tractor cu tot la brigadă”, ne povestește Drăghici, care

are în grijă controlul lucrărilor în sectorul brigăzii întia.

— Semănatul pe întreaga suprafață se face înaintea repartizării pămîntului pe brigăzi. Nici una din brigăzi nu știe unde îi va cădea lotul mai tîrziu, dar de lucrat au lucrat toți ca unul.

— Pe Gheorghe Vlad de la brigada a IV-a l-am auzit căinindu-se că i-au dat peste cap o producție de aproape 2000 kg boabe de porumb din soiul local. Dar pe vremuri, în casa în care s-a pomenit el, cînd se vorbea de 50 băncioare boabe la hectar, se chema că era sărbătoare.

— Este cineva oăruia i se spune „strigoiul”, care în timpul campaniilor se scoală cu noaptea în cap, ciocăne la porți, îi agită pe toți și nu se liniștește decît atunci cînd îi vede pe toți la cîmp. Are de fapt un nume cuviincios, Marin Ungureanu și e brigadier la a II-a. Are cea mai bună mobilizare și pretenția că o să-i ia lui Crușoveanu drapelul.

— Credeți c-o să ajungeți la 4 tone de grâu la hectar? — l-am întrebat pe Marin Vrancea și el ne-a spus aceste citeva întîmplări mici despre cei care meșteresc pămîntul în Vișina Veche. Dar sînt multe încă neștiute care ne pot prefigura realizarea acestui proiect îndrăzneț.

★

Iarna, cel mai greu drum este spre grajduri. Au fost într-un an nămeții cît omul și prin troian mulgătorii veneau vislind, cu mîinile și picioarele. La sectorul zootehnic este ceea ce se cheamă „crema satului”. Aici muncește numai cine are dragoste de animale și pricepere. Cine nu are e trimis degrabă la cîmp fiindcă oricine, dacă e lipsit de vocația crescătorului de animale, se află aici pe teren străin. În grajduri e o liniște ciudată. Duri la înfățișare și puternici, îngrijitorii sînt tot atît de blajini și tăcuți. Culmea-i că nici animalele nu strigă. Ele strigă numai cînd li-e frig și foame. Dar în graj-

VLAD GHEORGHE
brigadier

durile cooperativei, capitolele astea lipsesc cu desăvîrșire. Reamintim că exigența în alegerea celor ce lucrează în zootehnie este de neabătut. Consiliul de conducere a scos, la propune-

rea adunării generale, din funcția de brigadier zootehnic, pe Alexandru Manea. Primii care au dat semnalul, au fost îngrijitorii: „Dacă mai rămîne Manea acolo se duce ferma pe cop-

PAUL BĂTRÎNCEA
brigadier

că”. Neglijent și refractar, Manea a compromis o întreagă generație de porci. A fost înlocuit cu Paul Bătrîncea (în ciuda numelui, are doar 30 de ani). A absolvit școala de brigadier și cursul de zootehnie cu 9 și-l ascultăm cu dublu interes (față de vorbire și de vorbitor) explicînd științific cum a dat Manea programul de montă peste cap „ovulația la porcine este poliestică și există ca atare un moment optim al fecundării. O greșeală aici are consecințe citeva luni”.

Într-o lună și jumătate de la numirea ca brigadier, în sectorul lui Bătrîncea s-a reorganizat monta, s-a făcut dezinfecție radicală, s-au stabilit rații științifice, a crescut sporul de greutate la animale și cîștigul îngrijitorilor. „Tinărul” Bătrîncea a împrumutat energia, elanul și devotamentul său celor din jur. Ferma se află din nou pe picioare.

La taurine există o echipă de șoc formată din comuniștii Marin Toma și Iulian Pirvu și Dumitru Stănoiu fără partid. Au cite un lot. Fiecare e ocupat pînă peste cap cu ale lui. Iulian Pirvu s-a îmbolnăvit și în locul lui a venit pentru citeva zile măicăsa. Ceilalți doi i-au cărat furajul (să nu ducă femeia greutăți) și au făcut amestecul de hrană pentru animalele din lot. Producția celui bolnav a rămas ca din zilele bune. Bătrîncea, la început n-a prea înțeles. „Măică vād că fac și treaba ta. Pe mine nu mă lasă decît să mulg. Ce zici, or să pretindă și zile-muncă?”.

Feciorul a suris: „n-o să pretindă pentru că așa lucrăm noi. Și eu aș fi făcut la fel!”.

Noi i-am cere îngăduința să adăugăm că e vorba aici de un anume fel de a gîndi, produs al educației comuniste, caracteristic comuniștilor și, — zi de zi — unui număr tot mai mare din rândurile celor fără de partid.

V. TOBĂ

Lucrări în vie la cooperativa agricolă de producție din Măgurele, regiunea Ploiești

PE CALEA MĂREȚELOR R

Valoarea producției globale pe ansamblul industriei va fi în anul 1970 cu circa 65 la sută mai mare decât în 1965, corespunzând unui ritm mediu anual de creștere de 10,5 la sută.

Pentru lărgirea bazei de materii prime minerale, CERCETĂRILE GEOLOGICE vor fi îndreptate în perioada 1966-1970 în primul rând spre sporirea rezervelor de țesături, gaz metan, minereuri neferoase, minereuri nemetalifere ș.a. O atenție deosebită se va acorda cercetării din timp a structurilor de hidrocarburi (petrol și gaze), cărora li vor reveni aproape trei pătrimi din volumul total al cercetărilor geologice din cincinalul următor.

În ceea ce privește zăcămintele de cărbuni, activitatea geologică va urmări în principal creșterea rezervelor industriale. În vederea dezvoltării în continuare a producției de metale neferoase, se vor executa lucrări geologice pentru creșterea rezervelor de minereuri cuprifere, polimetalice și bauxită în actualele bazine miniere și în perimetre noi. La minereurile de fier, lucrările geologice vor fi îndreptate spre creșterea rezervelor industriale în zăcămintele în exploatare.

În anii 1966-1975 se va instala în centralele electrice o putere de cca. 10 milioane kW, care reprezintă de aproape 3 ori puterea centralelor electrice din țara noastră la sfârșitul anului 1965.

Folosind toate posibilitățile

Sînt cîțiva ani de cînd am venit în mijlocul cooperativelor din Unțești-Birlad ca proaspăt absolvent al Institutului agronomic Nicolae Bălcescu din București. De atunci, îmi împletesc munca și năzuințele cu cele ale sătenilor din localitate. Alături de toți cooperativarii sînt profund impresionat de însuflețitorul program al dezvoltării țării noastre pentru următorii cinci ani. Încă de la prima citire a proiectului de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului am putut constata ce perspective minunate are agricultura noastră socialistă, alături de toate celelalte sectoare ale economiei naționale. Faptul că agricultura va primi din fondurile statului investiții în valoare de peste 35 miliarde lei (de 1,6 ori mai mult decât între anii 1961-1965) demonstrează încă o dată uriașul ajutor pe care statul ni-l va da în continuare și nouă, membrilor cooperativei agricole de producție. Acestor înlesniri le vom răspunde cu munca noastră entuziastă, neprecupețită.

Și în cooperativa noastră agricolă se pot obține sporuri însemnate de producție. Una din preocupările noastre de căpetenie trebuie să fie în continuare sporirea fertilității solului. Vom căuta să întrebuițăm cu și mai multă rodnicie atât îngrășămintele chimice cît și cele naturale. Tot în acest sens este necesar să folosim semințe din cele mai productive soiuri.

Pe viitor va trebui, de asemenea, să organizăm și mai bine efectuarea lucrărilor agricole, să valorificăm toate posibilitățile pentru ca și noi — cooperativarii din Unțești — să ne aducem modesta noastră contribuție la munca unanimă și însuflețită cu care locuitorii satelor noastre pornesc la îndeplinirea mărețelor sarcini trasate de partid. Serioase perspective de dezvoltare are în comuna noastră — datorită condițiilor naturale — viticultura. Noi am și trecut la plantarea a 20 de hectare vie și la organizarea terenului pentru plantarea în anul viitor a încă 30 de hectare. De asemenea, am realizat, pe cinci hectare, o școală de viță pentru producerea de material săditor, de unde vor rezulta 150 000 de butași.

Nu vom precupeți nici un efort pentru a face să rodească din plin și în comuna noastră marile avantaje oferite agriculturii noastre socialiste. Alături de întreaga țară și comuna noastră va fi miine mai bogată și mai frumoasă.

Ing. ION STĂNESCU
C.A.P. Unțești-Birlad

ÎN ANUL CELUI DE-
PARTIDULUI, ROMANIA
UNEI ȚĂRI ÎN PLIN AVIN
CIALISTĂ MULTILATERAL
DUSTRIA CUNOAȘTE UI
PERFECTIONARE ȘI ADA
GRESULUI TEHNIC CON

Climat favorabil dezvoltării vieții culturale

Am șesenalului au cunoscut construirea a meroase așezăminte de cultură pe întinț patriei noastre. Printre acestea sînt și din vecinătatea noastră, în satele Glimboc Bogăți Glimbocata și Rătești.

Proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea Partidului Muncitoresc Român consfințește continuu pe o linie ascendentă a politicii înțelepte desfășurată de partid pentru culturalizarea maselor. Printre cele, proiectul de Directive consemnează că „în domeniul culturii se vor construi noi așezăminte de cinematografe...” și că „în această perioadă, investițiile pentru așezămintele culturale vor crește cu aproape 70 la sută, iar cheltuielile bugetare cu circa 200 la sută”.

Aceste prevederi de mare însemnătate se vor frînge direct și asupra comunei Leordeni. Chiar primul an al cincinalului, va fi dat în funcțiune și primul nostru cămin cultural, aflat actualmente în construcție. El va cuprinde o sală de spectacole cu circa 100 de locuri, o bibliotecă cu sală de lectură și stație radioficare. Vor exista deci condiții superioare de desfășurare a vieții cultural-artistice.

Ne angajăm să răspundem însuflețitorului chemament al partidului, aducîndu-ne contribuția la intensificarea activității culturale de masă, astfel încît această activitate să fie pe măsura cerințelor oamenilor muncii, mobilizîndu-i pentru traducerea în viață a obiectivelor stabilite în proiectul de Directive.

NICULINA PANTELIC
directoarea căminului cultural
din comuna Leordeni-Arg

Producția globală agricolă urm să crească în perioada 1966-1970 cu circa 20 la sută față de media a 1961-1965, corespunzător unui ritm mediu anual de circa 3,5 la sută.

ALIZĂRI

LEA CONGRES AL
AȘTEAZĂ TABLOUL
O ECONOMIE SO-
LTATĂ, IN CARE IN-
TUU PROCES DE
LA CERINȚELE DE
RAN, IAR AGRICUL-

TURA SOCIALISTĂ PUNE IN VALOARE TOT MAI
LARG MARILE EI REZERVE; TOATE REGIUNILE ȘI
RAIOANELE ȚĂRII CUNOSC O VIAȚĂ SOCIAL-ECO-
NOMICĂ INTENSĂ, INFLOREȘTE CULTURA NOUĂ,
SOCIALISTĂ, CREȘTE AN DE AN BUNĂSTAREA OA-
MENILOR MUNCII DE LA ORAȘE ȘI SATE.

Mă aflăm în satul Zdrapț din regiunea Hunedoara, cind au fost date publicității proiectul de „Directive ale Congresului al IV-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966-1970”, și proiectul de „Directive cu privire la valorificarea surselor energetice și electrificarea țării în perioada 1966-1975”. Oamenii de aici aflaseră cuprinsul acestor documente ascultînd la aparatele de radio existente aproape în fiecare casă. Totuși, așteptau cu nerăbdare sosirea ziarelor. Voiau să le citească, să le studieze. Atît la Zdrapț, cît și în alte sate prin care am trecut în zilele următoare, am constatat încrederea fiecăruia că prevederile Directivelor vor fi nu numai îndeplinite ci și depășite.

Această încredere rezultă din realizările de pînă astăzi, care confirmă cu tărie că, pentru partid, vorba și fapta sînt totuna.

Cu 20-25 de ani în urmă pe vremea stăpînirii burghezo-moșierești, satul Zdrapț, la fel ca mai toate satele din munții Apuseni, era o așezare de cocioabe acoperite cu paie. Oamenii nu cunoșteau cîlocurile luminii electrice, nu aveau în casele lor nimic din binefacerile civilizației secolului XX. Astăzi, din fostele cocioabe de odinioară din Zdrapț n-a mai rămas decît amintirea. De o parte și de alta a șoselei se află șiruri de case noi, adevărate. Aceleași case de care mai mîndre și mai impunătoare. Aceleași, înnoire care oglindesc belșugul și

115 000 tractoare fizice...

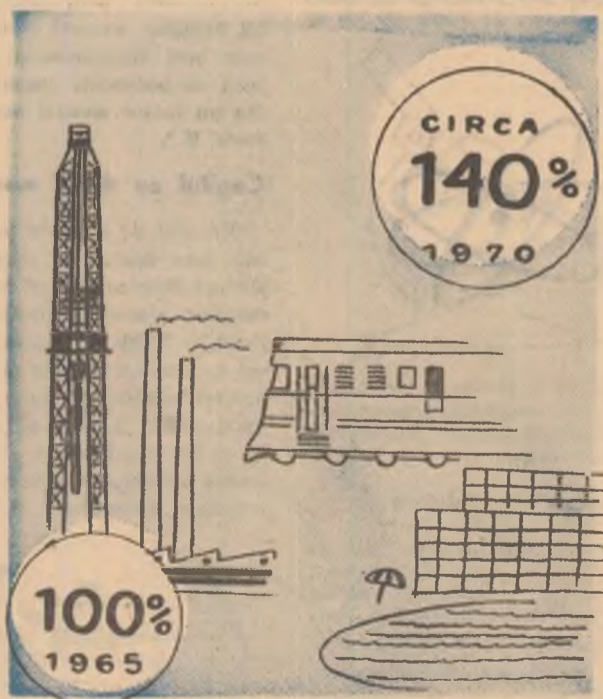
Mă număr printre oamenii tineri. Nu cunosc ca atare tabloul agriculturii vechii României decît din povestiri și documente. Știu că pe atunci apariția unui tractor pe cîmp era socotită ca un fel de minune. E lesne de înțeles de ce am citit și am recitat de cîteva ori, și de fiecare dată cu aceeași adîncă mulțumire, rîndurile cuprinse în proiectul de Directive privitoare la rolul mecanizării în dezvoltarea agriculturii. În anul 1970 vor lucra pe cîmpiile patriei peste 115 000 de tractoare fizice, 47 000 de combine etc. În același an producția agricolă va crește cu 20 la sută față de 1965.

Am simțit cu toții, o dată mai mult în această clipă, marea răspundere care revine mecanizatorilor în obținerea unor producții tot mai mari de cereale. În ultimii ani, producția de cereale a cooperativelor agricole de producție din raza S.M.T.-ului a crescut depășind pe alocuri de 3 și 4 ori producțiile din trecut. E rezultatul mai multor factori dar în fruntea lor stă fără doar și poate mecanizarea. Anul trecut tractoriștii noștri au prășit o suprafață de 18 000 de hectare, cu 4 000 mai mult decît în anul precedent. Și e știut doar cît spor de producție aduce o prășilă mai ales în condiții de secetă. Anul acesta, umiditatea excesivă a întîrziat semănatul porumbului. Semănătorile de mare randament „S.P.C. 6”, pe care le-am primit în acest an au contribuit mult la lichidarea întîrzierii. S.M.T.-ul nostru și-a mărit an de an parcul de mașini și tractoare, iar nivelul lor tehnic e tot mai ridicat. Avem în prezent 213 tractoare și vom mai primi anul acesta încă 40 în anul care vor urma să se adînci specializarea mecanizatorilor, corespunzător gradului de tehnicitate a mașinilor și cerințelor sporite ale producției agricole. Bunul mers al unei campanii depinde în primul rînd de felul cum funcționează mașinile. Anul trecut am introdus fluxul tehnologic în reparația motoarelor. Într-un singur an defecțiunile în cîmp s-au redus la jumătate. Aceasta înseamnă un câștig de 320 hantri, sau altfel spus — 800 de hectare prășite într-o singură campanie.

Proiectul de Directive deschide agriculturii noastre socialiste luminoase perspective pentru anii următori. Mecanizatorii noștri își vor mobiliza forțele pentru a răspunde cu cinste sarcinilor noi care le stau în față.

PAVEL PETICA

inginer șef al S.M.T. Sihlea, raionul Rm. Sărat

Dezvoltarea economiei naționale va crea condiții pentru creșterea venitului național în perioada 1966—1970 cu un ritm mediu anual de circa 7 la sută.

• Producția globală a **INDUSTRIEI CHIMICE** va crește de circa 2,3 ori în 1970 față de 1965, cu un ritm mediu anual de circa 18,5 la sută.

• Producția globală a **INDUSTRIEI UȘOARE** urmează să crească cu 50—55 la sută.

• Învățămîntul va da economiei naționale circa 550 000 cadre, din care circa 310 000 muncitori calificați prin școli, circa 130 000 cadre medii de specialitate și circa 110 000 cadre cu pregătire superioară.

• În 1970, în comparație cu 1965, se vor produce de 3,8 ori mai multe îngrășăminte în sortimente cu eficiență economică ridicată; un sortiment larg de produse chimice pentru combaterea dăunătorilor, cantități sporite de biostimulatori și medicamente pentru uz veterinar; de 2,2—2,6 ori mai multe fibre și fire chimice.

• Agricultura va primi din fondurile statului investiții în valoare de peste 35 miliarde de lei, de 1,6 ori mai mare decît în anii 1961—1965.

• Dezvoltarea complexă și multilaterală a economiei naționale, diversificarea producției, promovarea continuă a progresului tehnic vor asigura în continuare creșterea volumului comerțului exterior. În anul 1970, volumul total al schimburilor comerciale externe va crește cu peste 40 la sută față de anul 1965.

• Salariul real urmează să crească în 1970 cu 20—25 la sută față de nivelul din 1965, ceea ce reprezintă, pentru fiecare salariat un spor absolut al puterii de cumpărare mai mare decît cel realizat în perioada precedentă de 5 ani.

• Veniturile reale ale țărănimii pe o persoană se prevăd să fie cu circa 20 la sută mai mari în 1970 față de 1965, pe baza sporirii producției agricole, sursa principală de creștere a veniturilor bănești constituind-o și în viitor valorificarea produselor agricole către stat.

(Din proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R.)

Incredere

bunăstarea oamenilor aduse de socialism am văzut-o în Stănița și Dupăiești, unde odinioară domneau sărăcia și mizeria, în Mesteacă și Cănești, de unde a pornit cîndva răscoala lui Horia, Cloșca și Crișan, am văzut-o în toate satele pe care le-am străbătut mergînd pe șoselele ce leagă Deva de Orăștie, Sebeș, Sibiu, Rîmnicu-Vilcea, Slatina și Pitești. Holdele de grîu zîmbind în soare, lanurile verzi de porumb și floarea soarelui, vîile și livezile așezate pe dealurile terasate constituie nu numai o mărturie a hărniciei bravului nostru popor și a înțelepciunii cu care partidul îl conduce spre un viitor luminos, ci și o garanție că totul va prospera așa cum este în proiectele de Directive.

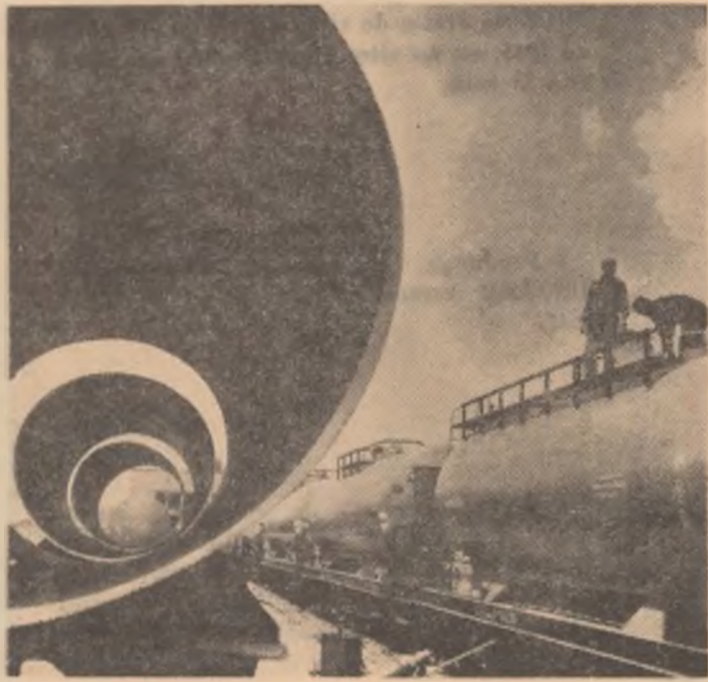
La Călimănești, oamenii muncii veniți la cură comentau cu cămășești, oamenii veniți de Directive ale celui de al IV-lea Congres. Ei s-au arătat încîntați afit de frumusețile pitorești ale văii Oltului, cît și de condițiile în care erau găzduiți la această ospitalieră stațiune, dar mai ales de noul combinat de la Govora precum și de toate celelalte transformări uimitoare de pe meleagurile din dreapta și din stînga Oltului. Un siderurgist de la Reșița povestea unui petrolist că la ei sînt mari posibilități de creștere a producției de oțel. Petrolistul, un oltean chipeș, vorbea despre pădurile uriașe de sonde, de fabricile construite în ultimii ani la Craiova și în alte părți ale regiunii sale.

„Se creează condiții excelente pentru dezvoltarea pomiculturii și viticulturii. Pornim acum de la un nivel înalt”, spunea, la rîndul său, inginerul Toni Ciolacu, directorul stațiunii experimentale din Drăgășani, care are sub îndrumare științifică peste 40 cooperative agricole de producție. Citind proiectul de Directive, cercetătorii și tehnicienii de la această stațiune și-au luat noi angajamente și muncesc cu avînt pentru a găsi cele mai bune mijloace și a le pune la îndemîna cooperativelor în vederea mării producției de fructe și struguri. Ei studiază solul fiecărei gospodării în parte și stabilesc ce îmbunătățiri se pot aduce; pregătesc puieți și pentru plantări, luptă împotriva bolilor și dăunătorilor olantelor...

Lăsînd în urmă Oltul cu apa lui viforoasă, am trecut și pe lângă uriașul și modernul combinat ce se ridică în marginea orașului Slatina, așezat între nesfîrșite lanuri de grîu și porumb. Aici, ca în multe alte locuri pe care cu douăzeci de ani în urmă stăpîneau ciulinii, unduiesc acum lanuri bogate. Pe deasupra lor trec rețelele electrice de înaltă tensiune, aducînd lumină satelor din zi în zi mai frumodse și mai bogate, unde tot felul de edificii și case mîndre răsăr și se înalță spre cer, ca în povești.

Intr-adevăr, prevederile IV-lea al IV-lea pornesc de la un înalt nivel și mai strălucitoare. De aceea, umăr lingă umăr, toți oamenii muncii de la orașe și sate au interesul și datoria să lupte pentru îndeplinirea lor.

ȘERBAN NEDELCU

Uzinele „23 August” din Capitală: lucrări de finisare la cisternele de 60 m.c.

Omul, obișnuit să vadă într-un aparat Roentgen un instrument de uz comun în orice policlinică, va fi nițel surprins să-l descopere într-o uzină. Lui îi va trebui chiar un oarecare efort de abstractizare pentru ca să poată înțelege ideea, de altfel, de mult banală în tehnica industrială, că defectele ascunse ale metalului pot fi tot atât de lesne fixate pe o fotografie ca o cavernă

Defectosopia Roentgen, una din metodele defectoscopiei nedestructibile, își propune aici să descopere îndeosebi defectele interne ale imbinărilor sudate. În Uzinele „23 August” din Capitală sînt patru asemenea stațiuni de control: două în aer liber pentru anume piese foarte grele și două în interiorul halelor. Însoțit de tînarul inginer Sorin Ciubotaru, străbat stația de control din cazangerie. Camera de iradiere, căptușită cu plumb, perfect izolată, are un plafon pe jumătate mobil care îngăduie marcaralelor introducerea pieselor ce trebuie supuse controlului. Doi tehnicieni în halate sinilii prepară un recipient de 20 de tone în vederea operațiunilor. O simplă apăsare de buton:

rotilele rotesc recipientul exact atît cît e nevoie pentru a marca o nouă poziție. Filmul, aflat într-o casetă specială de pinză cauciucată, e fixat în interiorul vasului, pe porțiunea de controlat; magnetul cu care omul fixează caseta pe peretele metalic, au în această clipă ceva din forța de aderență a unui lipitor.

Aparatul Roentgen, cu nesfîrșitele lui cabluri și tuburi, pare o caracatiță adunată în jurul unei coloane de oțel. E un aparat mobil, deplasabil numai de-a lungul rampei. Pentru pozițiile mai greu accesibile se folosește un Roentgen lipit de mare mobilitate. O dată aparatul orientat pe poziția stabilită, ușa care comunică cu hala e zăvorâtă; cu toții ne retragem în camera de comandă. Se zăvonește apoi și ușa care comunică cu camera de iradiere. Recipientul și aparatul rămîn față-n față într-o intimitate glacială. Unul lingă altul, cazanul acesta rubiniu și masiv și Roentgenul strălucitor și șlefuit ca o reptilă, par să aparțină unor lumi diferite. Așa se contemplă poate pe fundul cine știe cărei mări, vasul scufundat și caracatița care îl dă țircoale. Deși nu-i desparte

Clinica metalelor

decît doar cîțiva zeci de centimetri, pare că între ei e o distanță de eră geologică. Nimic nu-i mai dificil decît să-ți imaginezi o dramă între două ipostaze ale materiei. Nimic nu pare să se întimplă. Nici o mișcare.

Și cu toate acestea, nevăzută și activă, o iradiație a străbătut metalul în 45 de secunde și a impresionat filmul. Dar pentru ca iradierea asta, care traduce invizibilul pe înțelesul ochiului nostru, să traverseze un perete dur și opac, a fost nevoie ca la pupitrul de comandă un deget să răsucescă un bulon de ebonită. Toată puterea e în degetul acesta viu și inteligent. Cu degetul acesta, omul transmite materiei o parte din însușirile vieții.

Ușile se deschid: filmul e luat, trecut în camera de prelucrare a fotografiilor... Ceea ce ni se înfățișează în cele din urmă pe hîrtie translucidă e, ca să zicem așa, radiografia sudurii: o linie limpede, omogenă. Nici o pată. Deci nici un defect. Pe poziția respectivă, „cusătura” e impecabilă. Metalul e sănătos.

Într-o singură stațiune și într-un singur schimb — și aici schimbul e de numai 6 ore — se pot face cca 50—60 de filme. Într-un an, în toate cele 4 stațiuni ale Uzinelor „23 August” se pot controla aproximativ 20 de km de sudură. O lungă șosea pe care privirile tehnicienilor se plimbă un an întreg.

— Calitatea — ne spune inginerul Ciubotaru — a crescut în mod apreciabil la toate genurile de sudură: automată, semiautomată și manuală. Procentul defectelor este extrem de mic și controlul atent îngăduie completa lor înlăturare.

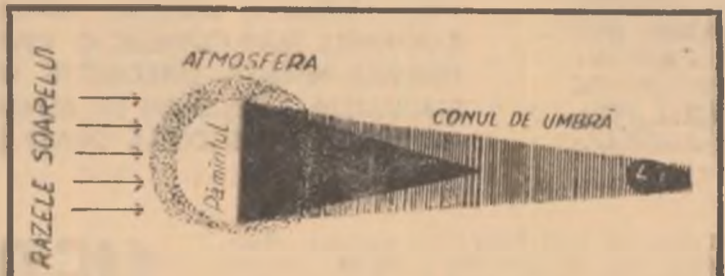
Evident, controlul Roentgen nu e singurul tip de control. Foarte folosit, în diferite împrejurări și pentru anume piese, este controlul ultrasonic, prin luminiscență și fero-flux. O tehnică de prim ordin. Care nu lasă metalului nici o șansă de a ieși de sub jurisdicția suverană a științei

La un moment dat, pe cînd imi oferă aceste explicații, inginerul pare că vrea să-mi desemneze schema aparatului ultrasonic, căci îl văd scoțind din buzunarul halatului un sti-

lou. Eroare: nu-i decît un gest banal. Stiloul e de fapt un stilozimetrul pe care tehnica securității individuale l-a impus purtătorului ca să indice la timp limita iradiațiilor îngăduite.

Plecăm. În spatele nostru ușa s-a închis. Aud zăvorul care o pecetluiește. Deasupra ușii s-a aprins un bec roșu: „Intrarea oprită. Se lucrează”.

ALEXANDRU SEVER

ECLIPSA DE LUNA

Așa cum am mai anunțat încă la 1 aprilie 1965, în nr. 901 al revistei noastre, la 14 iunie a. c. va avea loc eclipsa de Lună.

Din cele mai vechi timpuri, eclipsele de Lună ca și cele de Soare au înspăimîntat pe neștiutori. Ei vedeau în aceste fenomene cosmice cauza multor nenorociri. Această credință deșartă a fost alimentată din belșug și de clasele exploatoare care aveau tot interesul să-i țină pe cei asupriți în întuneric și să-i împiedice să vadă adevăratele cauze ale greutăților din viața lor.

Astăzi, cînd știința vine în ajutorul oamenilor, fenomenele cerești sînt explicate pe înțelesul maselor largi. Omul eliberat de povara neștiinței își dă seama că în natură nu există nici un fel de minuni și că fenomenele cerești ce se petrec își au explicația lor științifică.

Eclipsa de Lună din 14 iunie a. c. va avea loc în primele ore ale dimineții. Astfel, Luna va intra în penumbră la ora 1 și 15 minute, în umbră — la 2 și 58 de minute iar la ora 3 și 49 de minute va avea loc faza maximă. Restul eclipsei nu se va mai vedea, Luna apunînd la orele 4 și 32 de minute.

Cititorii noștri care doresc să cunoască în mod mai amănunțit felul cum se produc eclipsele de Lună găsesc lămuririle necesare în Albina nr. 860 din 18 iunie 1964.

ȘTIAȚI CĂ...

...cei mai mici oameni din lume sînt Pigmeii din pădurile Congoului, printre care Bombutii și Iturii care bat recordul, avînd o talie (bărbații) mijlocie de 1,42 m, iar unele grupe — de numai 1,3 m?

...greutatea cea mai mică a unui corp omenesc a fost semnalată la Gollois Hopkins care, la moartea sa în anul

1754, cîntărea 5 kg și 440 grame?

...unghiile cele mai lungi le-a avut un preot chinez din Șanhai? După 27 ani de proeție, unghiile lui au atins o lungime de 57,5 centimetri.

...omul cu cele mai multe degete a fost un spaniol care, așa cum arată cercetătorul Linorea, avea, în total, 26 degete?

MAGAZIN ȘTIINȚIFIC

Hormoni pentru creșterea fructelor

Cercetătorii de la Universitatea din California au izolat recent un hormon vegetal: „abcisin II”, care provoacă o creștere excepțională a fructelor. „Abcisin II” a fost experimentat în momentul în care fructele dădeau în pîrg. Frunzele au căzut rapid și roadele au crescut cu aproximativ 10 la sută. Hormonul a fost aplicat prin aspersiune la baza frunzelor și a fructelor.

Atomul văzut la microscop

Un nou tip de microscop, zis „microscopul cu cîmp ionic” permite mărirea de 10 milioane de ori a obiectului privit. Cu ajuto-

rul acestui aparat s-a putut vedea pentru prima oară un atom de metal. Performanțele noului microscop sînt superioare microscopului electronic, care mărește de numai... 250 000 de ori. Acest microscop are nevoie de un cîmp electric pozitiv de 5 000—20 000 de

volți. El va fi folosit în fizica nucleară și pentru studierea metalelor speciale destinate astronauticii și cosmonauticii.

Antibiotice rău folosite

Doi cercetători britanici doctorii E. S. Anderson și M. J. Lewis, i-au avertizat pe specialiști că folosirea antibioticelor pentru prevenirea bolilor infecțioase la animalele de crescătorie comportă un risc mare: acela de a provoca apariția de bacterii rezistente la remediile sau vaccinurile folosite în mod obișnuit. S-a constatat, de

pildă, că din 450 de culturi de bacterii „salmonela”, mai mult de jumătate erau rezistente la antibiotice și puteau provoca infecții ale vezicii și rinichilor la om. Mecanismul prin care bacteriile își însușesc această rezistență nu este încă binecunoscut. Se crede însă că bacteriile rezistente conțin un factor special numit „factorul R”.

Copilul cu două moațe...

Obiceiul de a apela la doi medici este destul de răspîndit pe alocuri. Este un obicei foarte primejdios — susține medicul englez Douglas Robb. În măsura în care cei doi medici nu știu că îngrijesc același bolnav, se poate întimpla ca unul din doctori să fie derutat de schimbările ce se produc în starea bolnavului datorită tratamentului aplicat de celălalt me-

dic. Astfel înșelat, doctorul va crede că este vorba de altă boală decît cea de care suferă bolnavul în realitate.

Este bine ca în cazul cînd bolnavul s-a hotărît să consulte și un al doilea medic, să o facă fără s-o ascundă.

Rimele dorm?

Da, răspund cercetătorii americani de la colegiul Sweet Briar. Rimele sînt mai puțin mobile în zori decît în timpul zilei. Păsările știu foarte bine acest lucru și de aceea se grăbesc să înfulece oțt

mai multe rime dimineața, devreme. Rimele sînt foarte sensibile la ciclul de 24 de ore care conduce cea mai mare parte a vieții toarelor de pe Pămînt. Activitatea lor maximă începe către ora 11 dimineața și ține pînă la ora 17.

De peste hotare

Ar fi cu putință, dacă...

In micul sat Itacambira din Brazilia (statul Minas-Gerais) bintuie un flagel cumplit — boala heerio, provocată de o insectă numită barbeiro.

„La început nici nu-ți vine să crezi că un sătășor aflat la numai 400 de mile depărtare de Rio-de-Janeiro și situat într-un ținut pitoresc, între două șiruri de munți cu povirnișuri de smarald, a putut fi lovit atât de cumplit — scrie ziaristul Trevor Ambreaster într-un reportaj publicat în revista engleză Wide World. Abia când intri în vorbă cu oamenii pricepi ce groaznică nenorocire s-a abătut asupra-le”.

Țăranii au să-ți spună — ne relatează corespondentul — că moartea l-a găsit pe Ottavio Santos la culesul fructelor, pe Jose Campos când stătea ingenucheat dinaintea preotului, pe Pedro Leo când vorbea cu părinții săi...

În regiunile călduroase și secetoase din zona tropicală a Americii de sud trăiește o insectă cu bolul ascuțit, de culoare cenușie. Insecta aceasta se cuibărește prin casele țăranilor, săpând galerii adânci în pereții de lut. Ea se teme de lumină și iese din gaură în care stă ascunsă numai noaptea. Atunci sugă singele oamenilor adormiți. Mușcătura, făcută în vreun loc unde pielea e mai gingașă, de obicei sub ochi, pe buze sau pe gât, e alif de slabă, în-cât victima de cele mai multe ori nici nu se trezește, ci numai se scarpină în somn. Insecta depune în mușcătură un parazit monocelular. Scărpinându-se victima înlesnește pătrunderea parazitului în sine.

Din clipa aceea omul e condamnat. Parazitul se

inmulțește cu repeziciune în sine, provocând febră și amețeli și așteclind mușchiul inimii. După cum declară medicii brazilieni, jumătate din cei mușcați de insecta aceasta mor în primele trei-patru săptămâni. Cei care scapă cu viață după primele săptămâni de boală, intră în faza următoare a maladiei, în faza cronică. Ei mor încet și nu mai apucă să trăiască decît 10—15 ani.

Insecta care poartă teribila boală se numește barbeiro.

Satul Itacambira e numai unul din numeroasele sate braziliene unde bintuie ucigătoarele barbeiro. După cum relatează revista braziliană Cruseiro, 7 milioane de latino-americani, dintre care 4 milioane de brazilieni, sint infectați cu heerio. Alți 35 de milioane de oameni sint expuși riscului de a fi infectați! Și dacă omul e mușcat de barbeiro, deo-camdată medicina nu e în stare să-l ajute aproape cu nimic.

Dar dacă boala e aproape nevindecabilă, oare nu s-ar putea lupta mai lesne împotriva agenților purtători ai ei, împotriva temutelor barbeiro? Da, lucrul acesta e cu putință. Se pot pulveriza casele țăranilor cu insecticide, se pot aplica metode biologice de luptă, în sfârșit țăranii ar putea fi mutați din cocioabele lor de lut în case curate și luminoase. Toate acestea ar fi cu putință dacă...

...dacă cirmuitorii s-ar strădui cit de cit să-i izbăvească cu adevărat pe țăranii de asuprirea și exploatarea moșierească, de mizerie și întuneric. Dacă...

IGOR BLOCK

Un tablou obișnuit în Peru — copiii infomețați căutându-și de mîncare în depozitele de gunoai.

NOTE

„INDIOS” ÎȘI FAC SINGURI DREPTATE

Peru, țară latino-americană cu peste 11 milioane de locuitori, este în ultima vreme arena unor hotărâte mișcări de masă pentru reforma agrară. În situația actuală, cînd 586 de mari moșieri și cîteva trusturi străine stăpînesc trei sferturi din suprafața arabilă a țării, în timp ce în posesia „ayllus”-urilor (comunitățile sătești indiene) se află doar loturi mici de ogoare petroase de la munte, reforma agrară se impune cu necesitate. Ultimii ani au înregistrat o serie de greve generale muncitorești în sprijinul luptei țăranilor pentru pămînt, precum și un șirag continuu de acțiuni revendicative ale locuitorilor satelor. Dintre aceste acțiuni amintim greva generală, la care au luat parte peste 2 milioane de oameni, în sprijinul țăranimii din provincia Junin, mitingul de masă de la Lima (100 000 delegați din toată țara) care a stabilit Carta luptei pentru pămînt.

Actualmente un nou val de acțiuni țăranesti ia amploare în Peru. Astfel, de cîteva săptămîni, 2 000 de săteni din Valea El Imperial de Canete refuză să mai lucreze plantațiile de bumbac ale latifundiarilor, în semn de protest pentru că autoritățile nu-i apără de exploatare. În regiunea văii Convencian, țăranii au părăsit în masă satele din zona Quillabamba, plecînd în munți, unde își construiesc așezări independente, nemaifiind legați de moșieri: 1 500 hectare ale plan-tatorilor au rămas astfel fără muncitori agricoli. Cîteva mii de țăranii din regiunea Im-paruro (provincia Cuzco) au ocupat de asemenea 1 330 hectare de terenuri ale moșierilor. Lupte grele sint în curs, țăranimea ameninșînd cu o răscoală de mari proporții „Indios (așa este numită populația indiană din America Latină), sint pare-se, decîși să-și facă singuri dreptate” — transmite din Lima corespondentul agenției Associated Press.

„PĂMÎNTUL CELOR CE-L MUNCESC”

23 000 de țăranii spanioli din satele provinciei Alicante au semnat o petiție în care condamnă guvernul pentru că nu ia măsuri economice și sociale menite să îmbunătățească viața populației, ca oamenii să nu mai fie siliți să emigreze cu zecile de mii în alte țări în căutare zadarnică de muncă și piine. Intrucît autoritățile franchiste au arestat o serie de inițiatorii ai acestei jalbe de protest, țăranii din Alicante și Andaluzia au declanșat o hotărîtă mișcare grevistă, refuzînd să se angajeze la lucrările de întreținere a culturilor. France Presse anunță că peste 100 000 de muncitori agricoli sint antrenați în această acțiune, marii moșieri intrînd în panică. Mai mult, au început să aibă loc mitinguri și marșuri ale greviștilor sub lozincă „Pămîntul, celor ce-l muncesc”.

P. TĂTARU

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna

13 iunie — 19 iunie

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 10.30; 14; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 16; 21.30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0.52; programul III: 18; 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 7.30 — Jurnalul satelor; în fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 8.06 Muzică populară interpretată de Lucreția Ciobanu și Ion Drăgol. 14.26 Muzică ușoară interpretată de Margareta Pîslaru. 15.00 Muzică populară cerută de ascultători. 18.00 Transmisunea meciului de fotbal dintre echipele Portugaliei și Republicii Populare Române. 20.20 Teatru la microfon. 13.30 Din tezaurul nostru folcloric. 14.30 „Cine stie câștigă”. 16.00 „La horă în sat” — program de muzică populară. 19.45 Noi înregistrări de muzică populară. 21.45 Pagini umoristice în lectura actriței Rodica Tapalagă.

LUNI: programul I: 7.15 „Dunărea albastră” — muzică ușoară. 11.15 „Spic de aur pe ogor” — emisiune de cîntece. 11.30 Folclorul muzical transilvănean. 15.00 Din creația compozitorului Paul Constantinescu: dansurile simfonice „Ciobănașul”, „Olteneasca”, „Briul”, Rapsodia a II-a. 18.05 Muzică populară cerută de ascultători; programul II: 10.00 Muzică populară. 12.30 Melodii populare românești și ale minorităților naționale. 14.35 Muzică populară interpretată de Maria Firulescu, Victor Bulzan și Constantin Dobre. 16.00 Melodii populare ascultate cu plăcere de bunicii noștri. 19.06 Selecțiuni din opereta „Lăsați-mă să cînt” de Gherase Dendrîne.

MĂRTI: programul I: 8.08 Orchestre de muzică populară. 10.03 Ansambluri artistice din fabrici și uzine. 12.30 Muzică populară. 15.30 Muzică populară interpretată de Magda Constantinescu, Nelu Stan și Benone Damian. 17.25 Muzică populară cerută de ascultători; programul II: 11.55 Melodii populare interpretate de Livia Ilcău, Valeria Giura și Gavril Prunoiu. 15.10 „Pe ulița dorului” — melodii de dragoste. 18.00 Cîntă „Trio Granada” — în program cîntece populare spaniole. 18.15 „Metafore pe harta țării”. Reportaj despre Combinatul chimic de la Craiova.

MIERCURI: programul I: 8.06 Cîntece oltenesti și jocuri din Vrancea. 10.03 Din folclorul muzical al popoarelor. 10.30 Dicționarul culturii de masă: artist amator, bienală, brigadă artistică de agitație. 15.35 Folclorul în prelucrarea compozitorilor noștri. 16.15 Cîntă corul Căminului cultural din comuna Fierbinți, regiunea București; programul II: 10.45 „Partidul ne conduce” — emisiune de cîntece. 15.10 „Caleidoscop muzical. 18.30 Capodopere ale literaturii „Metamorfoze” de Ovidiu prezintă conf. univ. O. Drîmbă. 19.05 Muzică populară interpretată de Aurelia Fătu Răduș și Constantin Busuoc. 19.30 Teatru la microfon: studioul actorului amator prezintă premiera: „O atîț de tină ră zăpadă”. Poem dramatic de Aurel Storin.

JOI: programul I: 10.03 Cîntece de viață nouă. 10.15 Scriitori în lumina documentelor: Fanait Istrati. Prezentări ale tinerilor poeți în lectura autorilor. 10.05 Concert de muzică populară. 17.00 Laureați ai concursului internațional „George Enescu” — tenorul Ion Buzea. 17.15 Cu microfonul prin regiunea Suceava. 17.35 Melodii populare cerute de ascultători. 21.15 Părinți și copii: Posta părinților. Răspunde prof. emerit al R.P.R. Petre Drăgoiescu. Programul II: 12.30 „Badea care mi-l drag mie” — emisiune de melodii populare. 16.00 Tineri soliști de muzică populară: Maria Ciobanu, Stefania Rareș și Simion Pop. 19.05 „Au înflorit salcîmii iară” — emisiune de romante. 19.30 Coordonate culturale 1965. 22.30 Album liric de operetă.

VINERI: programul I: 8.35 Cîntă Maria Sterian, Ion Duca și orchestra de muzică populară „Bărăganul” a Casei de cultură din Slobozia. 9.00 „Bună dispoziție” — muzică ușoară. 10.03 Teatru la microfon: Ciclu: Mari interpreți din trecut Lucia Sturdza Bulandra „Pădurea”. 15.00 Melodii populare interpretate de Felician Fărcașu și Grigore Kiazim. 17.30 În slujba patriei. 21.15 Lectură dramatizată: „Pădurea nebună” — roman de Zaharia Stancu; programul II: 9.03 Muzică populară din Oltenia. 11.00 Buletin de știri. 12.00 Vechi melodii populare. 16.00 Cîntăreții satelor. 19.30 Școala și viața. 20.40 „Mîndră, mîndrulița mea” — program de melodii populare.

SĂMBĂTĂ: programul I: 11.00 „Cîntă păsările-n codru” — emisiune de melodii populare. 12.40 „Popas pe plajuri moldovene” — emisiune de muzică populară. 16.30 Emisiunea muzicală de la Moscova. 20.45 Rapsozi ai cîntecului nostru popular: Costică Tandin și Teodor Zavaidoc; programul II: 12.00 Melodii populare interpretate de Elii Creangă și Dumitru Zamfir. 13.03 Melodii îndrăgite de muzică ușoară. 15.30 Piese simfonice de compozitori români. 19.30 Pagini de călătorie din cartea „Kon-Tiki” de Thor Heyerdal.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11.00 Emisiune pentru sate: ● Ancheta noastră: Pregătiri pentru stringerea recoltei. ● Chimia și agricultura. ● Interviu nostru: Ce măsuri ai luat pentru îmbunătățirea raselor de animale? ● Cărți noi apărute în Editura agro-silvică. ● Muzică populară românească. 19.45 Film „Porte de Lilas”. Scenariul și regia sint semnate de René Clair. 21.40 Muzică lăutărească cu... Mariana Bădolu și Fărâmiță Lambru.

LUNI

18.30 Universitatea tehnică la televiziune: Adezivii sintetici, de ing. Corneliu Tonescu, de la Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei. 20.00 „Eminescu”. 21.00 Teatru în studio: (secolul XX). „Neînțelegerea” de Albert Camus.

MIERCURI

20.20 Teatru: „Andrea” de Anna Barnassin.

JOI

21.05 Muzică populară românească. 21.35 Din lume adunate. Curiozități, întimplări diverse surprinse de aparatul de filmat. 21.50 Mari actori al ecranului: Gerard Philippe.

VINERI

21.00 Cîntecul pădurii de Skorulski. Montaj coregrafic. Transmisune de la Kiev. 22.00 Muzică pentru toți.

SĂMBĂTĂ

21.00 Retrospectivă umoristică. Emisiunea a V-a... cu Zizi Șerban. 21.30 Timpul vacanțelor... Timpul chitarelor. Montaj de Mariani Banu și Isac Brucăr.

Deandoaselea MITACHE, băiat fercheș

de EUGEN FRUNZA

Era, în minte, într-o simbătă după-amiază. Mitache își cioplea de zor unghiile cu briceagul. Erau murdare ca noaptea, că de spălat nu voia să se spele. Dar nici din lungimea lor să mai taie! Le ascutea într-una, le reteza pe margini, după gustul său anapoda, până luă chip de ghiare negre, indoite, lungi cit toate zilele.

După ce isprăvi, se duse la oglindă.

Mă uit va să zică ia el și-l văd că se fercheșiește în fața oglinzii. Avea o chică încilcită și soioasă, căzută în ceafă, și pe frunte, ca la mai-muță.

— Mitache tată — zic — ar fi bine să te pui la punct. Întii și întii, te duci la frizerie...

— Mie să nu-mi dai lecții! — mi-o întoarce repezit și, cu degetele făcute greblă, își zburlește și mai rău chica. Pe urmă își trage niște lațe pină peste ochi, se mai admiră o dată în oglindă și pe semne că-și place. Se învarte apoi prin casă, se sucește, ba deschide un sertar, ba coto-băiește sub pat.

— Niște ținte n-ai? — mă întreabă cam răstit.

— Ținte? Uite colea, pe poliță. O cutie plină. Le-am luat pentru Vasilică nepoțelul, că-i trebuie la școală... Dar ce vrei cu țintele?

Nu-mi răspunde. Ia cutia de pe poliță și numai ce-l văd că se urcă în pod. Ei, și în pod a stat două ceasuri încheiate. Abia către apusul soarelui a coborât. Când l-am văzut, am rămas cu gura căscată. Își trăsese în picioare niște pantaloni de cow-boy, strimți ca vai de lume. Parcă se virise în piele de cocostirc. Nici nu-mi închipui cum i-au trecut de călcăie. Și colac peste pupăză: la toate cusăturile, ținte și iar ținte. Le-a infipt, le-a cusut, nu știu ce-a făcut. Mă holbez la dinșul și nu-mi vine a crede ochilor.

— Doamne iartă-mă, ce ți-a venit? Ori nu ești întreg la cap...

— Habar n-ai! — mi-o reteză. Și iar se duce la oglindă. Se măsoară, se hlizește. Și apoi, tușt spre ușă:

— Ceau, ceau, noroc! — cică mă salută. Astă seară e bal, hodrogule. O să fac furori. E bine?

Am tăcut milc. Ce să mai spun? De altfel, nici n-aș fi avut cui să vorbesc. A ieșit ca vintul și pe-aici ți-e drumul. În noaptea aceea n-am

dormit aproape de fel. M-am perpelit de rușine. Îmi jucau pe dinainte nădragii lui fără noimă, îmi țopăiau țintele în lumina ochilor. Parcă prindeau glas, pe rînd, și îmi țipau la ureche în batjocură: „Ceau, ceau, noroc! Ceau, ceau, hodrog!”

În zori, Mitache se năpusti în casă ca o furtună. Urla și blestema. Era năclăit de sudoare și se scărpinga într-una ca în iadul puricilor. Cu chiu cu vai și-a scos pantalonii și i-a zvirlit cit colo.

— Țintele d-tale, fire-ar... Mi-au intrat în carne, afurisitele! Cît le-am indoit și tot s-au zbîrlit. Auzi, să mă ridă fetele! Pe mine, pe Mitache! De mine au ris, de cap să le fie!

Fără cuvinte
(Din revista „Eulenspiegel“ — R.D.G.)

Victor EFTIMIU

DE LA LUME ADUNATE

Poporul le spunea „znoave”. Mai tirziu, orășenii le-au botezat „anecdote”, de la cuvîntul grecesc „anekdotos”, adică literatură orală, nepublicată. Folklor. Mici istorisiri, cu un final hazliu, care umblă din gură în gură și al căror autori, ca și ai proverbelor, rămîn anonimi. Acum, znoavelor, anecdotelor, li se spune — nu v-aș putea lămuri de ce — „bancuri”.

Fiecare știe cîteva zeci, dacă na cîteva sute pe care le povestește la înînit, complicîndu-le, lungindu-le. E o epidemie contagioasă. Ajunge să spună cineva un „banc” și deschide imediat celorlalți poarta de a-și destășura repertoriul. Și grindina de glume potoposte și nu se mai oprește. Ca să albă haz, o znoavă, o anecdotă, trebuie să fie scurtă, spontană.

Din mîile de anecdote pe care le-am auzit sau le-am citit, am făcut o colecție care mi se pare interesantă.

Socotînd acest gen un gen literar ca oricare altul și care nu trebuie disprețuit, m-am gîndit să-măpărtășesc cîteva din glumele selecționate și cititorilor „Albinei”, pe care îi rog să mă lerte dacă le-au mai auzit. Cred că o culegere de epigrame sau de anecdote reușite ar putea interesa, publicate în broșuri: o lectură ușoară, amuzantă, sub titlul general „De citit în tren”.

Notez cîteva care îmi vin sub condei:

- Ce este cînd un bărbat are două neveste?
- Bigamie.
- Dar cînd are mai multe?
- Poligamie.
- Dar cînd are numai una?
- Monotonie

Niște exploratori au nimerit într-o insulă de sălbateci din Oceanul Pacific.

Șeful expediției a întrebat pe căpetenia tribului:

- Mai există canibali în insula dumneavoastră?
- Nu. Pe cel din urmă l-am mincat săptămîna trecută!

Iată și două anecdote străine, din lumea literelor:

Cînd Victor Hugo se afla în exil, în Belgia, un gazetar l-a întrebat:

- Care este cel mai mare poet al Franței?
- Al doilea e Alfred de Vigny! răspunse Victor Hugo, cu seninătate.

Celebrul autor dramatic irlandez Bernard Shaw l-a scris într-o zi cunoscutului bărbat de stat englez Churchil:

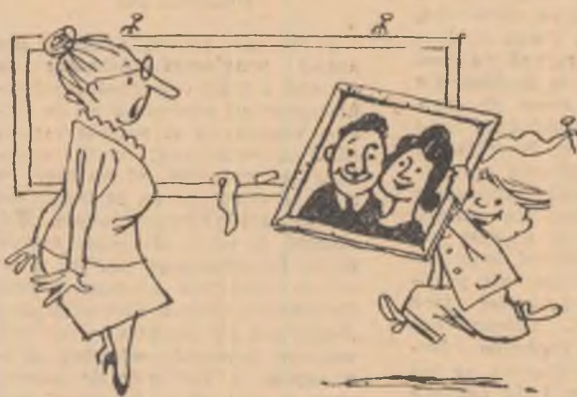
„Stimate amic, mîine seară am o premieră. Îți trimit două invitații, să vii cu un prieten — dacă ți-a mai rămas vreunul!”

Churchil l-a răspuns imediat:

„Stimate amic, îți mulțumesc pentru invitațiile trimise și am să viu neapărat la premieră, fiindcă nu știu dacă al doilea spectacol va mai avea loc!”

— Pină nu-ți văd părintii aici, să nu te mai prind în clasă!

(Din revista „Krokodil“-U.R.S.S.)